

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від 11.07.17 № 5445/0/10-17

**Ясинівська сільська рада
Олександрівського району
Кіровоградської області**

вул. Гагаріна, 16-а, с. Ясинове.
Олександрівський район,
Кіровоградська область, 27325

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Ясинівської сільської ради Олександрівського району Кіровоградської області «Про місцеві податки і збори на 2018 рік» (далі - проект рішення) та документи, що надані до нього листом виконавчого комітету Ясинівської сільської ради Олександрівського району Кіровоградської області від 29.05.2017 № 126.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Ясинівської сільської ради з питань планування бюджету, фінансів та економічного розвитку щодо його регуляторного впливу (далі – експертний висновок) та аналізу регуляторного впливу проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

Проектом рішення на території Ясинівської сільської ради встановлюються місцеві податки, а саме: податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки; транспортний податок; плата за землю; єдиний податок. Додатками 1-4 до проекту рішення затверджуються положення про місцеві податки, в яких встановлюються ставки місцевих податків, визначаються їх обов'язкові елементи.

Щодо проекту рішення в цілому

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів. Їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2 пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 ПКУ, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Однак, не всі обов'язкові елементи, що передбачені вимогами статті 7 ПКУ, визначені у проекті рішення (наприклад, відсутній такий обов'язковий елемент як строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку тощо).

У зв'язку з чим, пропонуємо у проекті рішення визначити всі обов'язкові елементи податку або зробити посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

Також назва проекту рішення потребує редакційного коригування в частині доповненням назвою сільської ради, на території якої місцеві податки є обов'язковими до сплати.

Пунктом 2 проекту рішення, яким затверджується перелік податків і зборів, що встановлюються на території Ясинівської сільської ради, визначено:

«Збори:

- збір за місця для паркування транспортних засобів на території сільської ради на даний час не затверджувати у зв'язку з відсутністю відведених земельних ділянок для паркування на території сільської ради. При потребі встановити ставки збору для паркування додатковим рішенням;

- туристичний збір - ставки збору на даний час не затверджувати в зв'язку з відсутністю туризму на території сільської ради. Громадяни послуги з тимчасового проживання (ночівлі) не отримують. При потребі встановити ставки туристичного збору додатковим рішенням сільської ради.»

Одним із принципів податкового законодавства України є стабільність (пункт 4.1 статті 4 ПКУ) – зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніше як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року.

Підпунктом 12.3.4 пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передусь бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлених місцевих податків та зборів або змін (плановий період). В

іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

Виходячи із норм пункту 5 статті 2 та частини першої статті 3 Бюджетного кодексу України **бюджетний період** для всіх бюджетів, що складають бюджетну систему України (однією із складових якої є бюджети місцевого самоврядування), **становить один календарний рік, що починається 1 січня кожного року і закінчується 31 грудня того ж року.**

Таким чином, враховуючи норми Бюджетного та Податкового кодексів України, органи місцевого самоврядування **мають щорічно переглядати розміри ставок місцевих податків та зборів, що справляються в установленому ПКУ порядку. Відповідні ставки будуть діяти лише протягом року, на який прийняті.**

Тобто, строк дії проекту рішення становить один рік.

Відповідно, встановлення ставок місцевих зборів додатковим рішенням сільської ради на 2018 рік (після 1 липня 2017 року) не відповідає вимогам Податкового та Бюджетного кодексів України.

Встановлення таких зборів можливе на 2019 рік (разом з встановленням інших місцевих податків).

З огляду на вищезазначене та враховуючи, що проектом рішення встановлюються виключно ставки місцевих податків, пропонуємо виключити з тексту проекту рішення вищезазначені норми щодо встановлення зборів, а назву проєкту рішення, відповідно, викласти: «Про встановлення місцевих податків на території Ясинівської сільської ради на 2018 рік».

Пунктом 3 проекту рішення встановлено наступне: «Затвердити Положення про розміри, порядок сплати та перерахування місцевих податків і зборів згідно додатків 1, 2, 3, 4, та вважати дійсним до моменту внесення змін у законодавство».

Як вже зазначалося вище, строк дії проекту рішення – 1 рік, на нього розповсюджується принцип стабільності податкового законодавства. У випадку внесення змін до ПКУ в частині місцевих податків і зборів, органи місцевого самоврядування на виконання частини другої статті 19 Конституції України повинні будуть привести свої рішення відповідно до вимог закону.

Отже, слова «та вважати дійсним до моменту внесення змін у законодавство» пропонуємо виключити з пункту 3 проєкту рішення.

Щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

Додатком 1 до проекту рішення затверджується Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Пункт 3.2 розділу 3 цього додатку, яким затверджуються перелік житлової та нежитлової нерухомості, які не є об'єктом оподаткування, не відповідає переліку, встановленому підпунктом 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ та, відповідно, потребує доповнення абзацами і) – л) підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ.

Абзаци 1, 5, 6 пункту 5.2 розділу 5 додатку 1 дублюють норми ПКУ, якими встановлюються вимоги (критерії) до визначення органами місцевого

самоврядування пільг зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, (пункту 266.4 статті 266 ПКУ), при цьому абзац 6 пункту 5.2 не відповідає вимогам ПКУ в частині термінів подання до відповідного контролюючого органу відомостей.

Враховуючи вищезазначене пропонуємо абзаци 1, 5, 6 пункту 5.2 розділу 5 виключити з додатку 1 з одночасним його доповненням конкретними умовами щодо надання пільг юридичним та фізичним особам-підприємцям зі сплати податку з об'єктів нежитлової нерухомості з визначенням порядку їх застосування та розміром пільги (у разі їх передбачення).

Одночасно звертаємо увагу, що не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів (підпункт 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 ПКУ).

Пунктом 6.1 розділу 6 додатку 1 встановлено, що ставки податку для об'єктів житлової та/або не житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості.

Враховуючи, що органом місцевого самоврядування, який затверджує ставки місцевих податків на визначеній території є Ясинівська сільська рада, а проектом рішення ставки податку не затверджується залежно від місця розташування (зональності), пропонуємо слова «за рішенням сільської, селищної, міської ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості» виключити з пункту 6.1 додатку 1, а абзац 1 пункту 6.1 викласти у наступній редакції: «Встановити ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб на території Ясинівської сільської ради:».

Щодо плати за землю

Додатком 3 до проекту рішення затверджується Положення про плату за землю.

Частиною 15 цього додатку регулюються питання орендної плати.

Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 ПКУ плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Пунктом 288.1 статті 288 ПКУ визначено, що підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Згідно з вимогами пункту 288.4 статті 284 ПКУ розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. В свою чергу, пунктом 288.5 статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Отже, пропонуємо виключити з додатку 3 до проекту рішення розділ 15 «Орендна плата», а також пункти 1.2 і 1.3 розділу 1, яким надано визначення понять «оренда землі» та «право земельного сервітуту» з одночасним доповненням розділу 1 визначенням поняття «земельний податок». Назву додатка 3 у цьому випадку пропонуємо викласти як «Положення про земельний податок»

Розділом 6 додатку 1 встановлюються ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження).

Відповідно до підпункту 6.1.8 пункту 6.1 цього розділу земельний податок за землі лісогосподарського призначення, водного фонду, історико-культурного, оздоровчого та природоохоронного призначення встановлено на рівні 3 відсотків нормативної грошової оцінки.

Разом з тим, відповідно до пункту 273.1 статті 273 ПКУ податок за лісові землі справляється як складова рентної плати, що визначається податковим законодавством (аналогічна норма встановлена пунктом 5.1 розділу 5 додатку 3 до проекту рішення).

Відповідно, пропонуємо виключити слова «лісогосподарського призначення» виключити з підпункту 6.1.8 пункту 6.1 розділу 6, з одночасним доповненням цього розділу підпунктом, що визначає ставку податку за нелісові землі, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства.

Підпунктом 6.1.9 пункту 6.1 встановлюється податок за землі житлової та громадської забудови, промисловості та інші категорії земель за комерційною функцією використання, у тому числі зайняті поточним будівництвом та відведені під майбутнє будівництво.

Проте, частиною першою статті 19 Земельного кодексу України, якою визначаються категорії земель, не визначено категорії земель «за комерційною функцією використання».

Натомість пунктом 274.2 статті 274 ПКУ визначено, що за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів

господарювання (крім державної та комунальної форми власності) ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

Отже, пропонуємо привести підпункт 6.1.9 пункту 6.1 додатку 3 до вимог Земельного та Податкового кодексів України.

Одночасно зазначасмо, що пункт 7.1 розділу 7 додатку 3 потребує редакційних правок в частині доповнення назвою області, на території якої розміщена Ясинівська сільська рада.

Розділ 9 додатку 3, яким встановлюються пільги зі сплати податку для юридичних осіб, не відповідає вимогам статті 282 ІПКУ і, відповідно, потребує доповнення підпунктами 282.1.5., 282.1.6. пункту 282.1. статті 282 ІПКУ.

Пункт 11.1 розділу 11 додатку 3 до проекту рішення повністю дублює норми пункту 284.1. статті 284 ІПКУ, якими встановлюються вимоги (критерії) визнає органами місцевого самоврядування ставок податків та пільг зі сплати земельного податку.

Враховуючи вищезазначене пропонуємо пункт 11.1 розділу 11 виключити з додатку 1.

Щодо єдиного податку.

Додатком 4 до проекту рішення встановлюється Положення про єдиний податок.

Відповідно до статті 293 ІПКУ ставки єдиного податку для платників **першої групи** встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) **до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року** (далі у цій главі – прожитковий мінімум), **другої групи** у відсотках (фіксовані ставки) **до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року** (далі у цій главі – мінімальна заробітна плата), **третьої групи** – у відсотках до доходу (відсоткові ставки) (пункт 293.1)

Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб-підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць (пункт 293.2):

- 1) **для першої групи платників єдиного податку** у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;
- 2) **для другої групи платників єдиного податку** у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Таким чином, відповідні місцеві ради встановлюють ставки податку виключно для платників єдиного податку першої та другої груп. Ставки податку для платників єдиного податку третьої та четвертої груп встановлюється ІПКУ.

Разом з тим, додатком 4 до проекту рішення встановлюються ставки податку для платників єдиного податку третьої групи, визначаються для таких платників обов'язкові елементи податку.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо виключити з додатку 4 норми, що регулюють питання сплати податку для платників єдиного податку третьої групи.

Розділом «Ставки єдиного податку» додатку 4 встановлюються ставки податку для платників єдиного податку першої групи у розмірі 10 відсотків від мінімальної заробітної плати, що не відповідає вимогам пункту 293.2 статті 293 ІПКУ.

Отже, пропонуємо привести абзац перший та третій розділу «Ставки єдиного податку» додатку 4 до вимог пункту 293.2 статті 293 ІПКУ, визначивши фіксовану ставку податку для платників єдиного податку першої групи у відсотках до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог Земельного та Податкового кодексів України.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проект рішення (далі – АРВ)

АРВ до проекту рішення, зокрема його зміст, структура та наповнення не відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Таким чином, у зв'язку з неналежною підготовкою АРВ проекту рішення, зокрема з відсутністю усієї необхідної інформації та розрахунків, розробником не доведена відповідність цього проекту принципам державної регуляторної політики, таким як ефективність забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та збалансованість забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи вищевикладене, пропонуємо привести проект рішення Ясинівської сільської ради Олександрівського району Кіровоградської області «Про місцеві податки і збори на 2018 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а аналіз

його регуляторного впливу у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування необхідності впровадження даного регуляторного акта та відповідності його принципам державної регуляторної політики, визначеним статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Про результати розгляду цього листа просимо проінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
служби України

К. М. Ляпіна